

У Любомльському районі додалося два дитсадки

У селі Гуца Любомльського району відкрили дошкільний навчальний заклад. Реконструйовано приміщення та збільшено кількість дитячих місць. Нині їх налічується 30. На це пішло 290 тисяч гривень із місцевого бюджету та коштів меценатів. У іншому селі цього ж району — Вишневі — в дитсадку відкрили додаткову групу. На її реконструкцію та облаштування витрачено 62 тисячі гривень бюджетних і спонсорських грошей.

Радіаційного забруднення на Волині нема

Північно-західна держінспекція з ядерної та радіаційної безпеки, яка контролює використання ядерної енергії на території Волинської, Рівненської, Тернопільської та Хмельницької областей, інформує, що на Волині джерела іонізуючого випромінювання використовують 104 підприємства. Зокрема, у промисловості та науково-дослідних закладах — 15 суб'єктів, у медичних цілях — 89 лікувально-профілактичних установ. У III кварталі 2011 року фактів радіаційних аварій і радіаційного забруднення довкілля в області не виявлено.

7

Відомості.UA
№ 43 (578)

20 - 26 жовтня 2011 року
<http://vidomosti-ua.com/>

Події

На репетиторів батьки школярів щомісяця викидають майже мінімальну зарплатню

Уже зараз одинадятикласники активно шукають репетиторів для підготовки до зовнішнього незалежного оцінювання. Хоч як дивно, найперше турбуються про додаткові уроки не двієчники, а відмінники. Виявляється, навіть їм набутих у школі знань недостатньо для успішного складання іспитів. Ні діти, ні їхні батьки не задоволені шкільною підготовкою, тому витрачають чималенькі суми на заняття з репетиторами. Про ціни й особливості уроків у репетиторів дізнавалися «Відомості».

Коли попитали цьогорічних випускників, з'ясувалося, що найбільше додатково займаються англійською, фізикою, математикою. Ціни на ці предмети практично не відрізняються — 50-60 гривень за годинний урок. Скільки занять відвідувати — справа особиста, проте найчастіше одинадятикласники ходять до одного репетитора двічі на тиждень.

Учениця однієї з шкіл Марина готується до ЗНО з англійської аж чотири рази на тиждень. Каже, що має суттєві пробіли з цього предмета, тому мусить за рік наздогнати. Батьки дівчинки влітають на чималеньку суму, віддаючи за кожен урок 50 гривень. На освіту доньки за місяць витрачають близько 800 гривень. У стільки ж обходяться додаткові заняття Ірини Миколаївни, син якої двічі на тиждень займається фізикою та математикою.

Аби в останній рік гарячково не розриватися між школою та кількома репетиторами, викидаючи шалені гроші, завбачливі батьки відправляють дітей на додаткові уроки задовго до закінчення школи. Так, десятикласниця-відмінниця Яна цьогоріч почала додатково займатися хімією.

— Ходжу до репетитора, бо в цьому є потреба, оскільки я іноді не розумію того матеріалу, який викладають у школі. Також не подобається ставлення вчителів до подання матеріалу та самих учнів, — зазначає школярка.

Каже, вирішила додатково вивчити предмет заздалегідь, аби згодом було легше готуватися до ЗНО. З репетитором займається двічі на тиждень, оплата відносно недорога — 25 гривень за урок.

«Відомості» з'ясували, що звичайне вивчення предмета з репетитором, на відміну від підготовки до

іспитів, вартує 25-35 гривень за годину. Як бачимо, ціна значно менша від тієї, яку просять за підготовку до тестування. Невже настільки різняться й самі уроки? З цим питанням ми звернулися до репетитора з англійської мови пані Інни.

— Звичайні уроки планують залежно від мети: підтягнути шкільну програму, попрактикувати розмовну мову в зв'язку з виїздом за кордон чи освоїти бізнес-курс для роботи у відповідній сфері. Це творчість викладача й індивідуальний підхід до кожного студента залежно від його рівня володіння мовою на цей момент, — зазначає Інна Ігорівна. — При підготовці до ЗНО заняття зводяться до опрацювання орієнтовних завдань тестів, також викладач підбирає граматичний матеріал, який необхідно засвоїти. Тут знову все залежить від рівня учня, адже деякого доводиться мало не з нуля навчати мові. Впливає на вартість уроку й те, що, готуючи школяра до вступу у ВНЗ, репетитор бере на себе величезну відповідальність.

Виділити з сімейного бюджету гроші на репетитора — одна річ, інша — знайти справжнього фахівця, який дійсно навчить, а не лише обдере до останньої нитки. Учні розповіли, що найчастіше йдуть до «других учителів» за рекомендацією знайомих. В основному працюють із шкільними вчителями або освітянами, в яких не склалися з роботою у навчальних закладах. Підбирати репетитора через оголошення не рекомендують. Кажуть, так шукають клі-

єнтів лише не надто хороші вчителі. Бо у справжніх професіоналів учнів і без того вистачає. Часто оголошення — це прерогатива студентів, аспірантів, які хочуть підзаробити. Ціновий рівень пропозицій зазначеної групи невисокий, але з якістю теж не вгадаєш. До студентів найчастіше матусі відправляють учнів молодшої школи на додаткові заняття з іноземних мов. Кажуть, завзяті молоді люди їх цілком влаштовують. Вартість таких послуг — у середньому 25 гривень за урок.

Виявляється, школярі мають за щастя потрапити на репетиторство до вузівського викладача. Звичайно, разом зі статусом учителя росте й вартість години занять. Орієнтовно один урок в іменитого викладача коштує 30 доларів.

Якщо говорити про іноземні мови, то, крім репетитора, можна займатися й у мовних школах. Там заняття в групі з трьох осіб коштує 35 гривень, індивідуальний годинний урок — 50 гривень.

Ще один варіант підготуватися до вступу — записатися на підготовче відділення до омріяного вузу. Курси тривають близько дев'яти місяців, а відвідувати їх пропонують двічі-тричі на тиждень. Як зізнаються студенти, котрі ходили на такі заняття, ефект від них не дуже помітний. Ідуть із надією, що легше буде вступити на державне місце, проте, як показує практика, надія помирає разом із екзаменами. Вступити вдається хіба на контрактну форму.

Ольга УРИНА

■ ДАЛЕКОГЛЯДНІСТЬ

Волиняни втрачають зір через діабет і старість

Минулого тижня до Луцька з'їхали провідні офтальмологи України та Польщі на наукову конференцію «Vision-2020. Правильний зір». Серед запрошених — відомий професор офтальмології Збігнев Загурський, за сприяння якого в місті діє Центр хірургії ока. Науковець повідав про основні методи лікування катаракти, а також продемонстрував коротке відео, де показано, як проводили операцію з видалення катаракти на початку 1900-х років і в сучасних умовах. Окулісти в залі сприймали відео з посмішкою, мовляв, на щастя, теперішня медицина пішла далеко. Крім того, пан Загурський детально зупинився на описі таких методів лікування катаракти, як іриדותомія та лазерна іридопластика, коли тонким лазерним променем робиться маленький отвір на зовнішньому краї райдужної оболонки для покращення відтоку внутрішньоочної рідини.

Чільниця луцького Центру хірургії ока Тетяна Єремеева по-

відала, що, попри значну кількість прийнятих законодавчих актів і достатність кадрів, проблема сліпоти в Україні залишається невирішеною. Найчастіше втрачають зір люди, що страждають на цукровий діабет, мають глаукому. Також сліпнуть через старість (науковою мовою це називають віковою молекулярною дегенерацією).

Зі слів пані Єремеевої, цукровий діабет в Україні поки залишається чи не основною причиною сліпоти, щоправда, нашої області це стосується лише частково. За статистикою, поширеність цукрового діабету на Волині становить 1,8%, тоді як у Хмельницькій, Черкаській, Львівській областях цей показник майже вдвічі вищий.

Загалом у світі 39,8 млн. сліпих людей, 285 мільйонів — слабо зрячі, проте, кажуть спеціалісти, кожен четвертий-п'ятий випадок сліпоти можна попередити або ж вилікувати, якщо своєчасно звернутися по допомогу до лікаря.

Ірина КОСТЮК

■ НАША ІСТОРІЯ

У Гончому Броді відкрили пам'ятник жертвам польсько-українського конфлікту

У селі Гончий Брід Ковельського району освятили пам'ятник 58 українцям — жертвам польсько-українського конфлікту 1943-1944 років.

Очевидці тих трагічних подій на відкритті поділилися нелегкими спогадами. Голова облдержадміністрації Борис Клімчук повідомив, що серед розстріляних був і його рідний дід Іван. Нині він покоїться на цвинтарі села Волошки Ковельського району.

За даними державного архіву Волинської області, станом на 5 жовтня 1940 року в селі Гончий Брід налічувалося 140 дворів і проживало 759 осіб.

Під час Другої світової війни неподалік цього села, в урочищі Засмики, розміщувалася база польської Армії Крайової, звідки здійснювалися рейди на українські села. Напади поляків на Гончий Брід розпочалися у листопаді 1943 року і повторювалися у січні

та березні 1944-го.

Найкривавішим для жителів цього села виявився січень 1944 року, коли на свято Водохреща загін Армії Крайової, увірвавшись у село, пограбував його, знищив до 40 садіб і розстріляв понад 60 мирних українців.

За свідченнями очевидців, усього у селі Гончий Брід від рук поляків загинуло 73 українці, серед яких були і мешканці Ковеля, Голоб, сіл Рокитниця, Пересіка, Волошки, Дроздні й інших.

■ ПРОБЛЕМА

Студенти Луцького медколеджу навчаються у напівзруйнованому будинку

Тріщина в стіні вже сягає 7 сантиметрів

Луцький медколедж вважається однією з кращих освітніх установ на Волині. Це якщо говорити про якість освіти. Хто ж побував у аудиторіях, де навчаються студенти, хорошого скаже менше: чисто, охайно, проте надто тісно. Такого висновку дійшли й депутати обласної ради, які днями побували в гостях у майбутніх медиків і познайомилися з новим очільником закладу.

Аліса Хмелькова до вересня цього року, доки її не призначили виконавчою обов'язків керівника, два

десять років викладала педіатрію, тож проблеми навчального закладу знає зсередини. Жінка, крім здобутків коледжу, повідала й про болюче: нестачу аудиторій і відсутність гуртожитку.

Луцький медколедж розташований у трьох пристосованих приміщеннях. Корпус №1 — на вул. Лесі Українки, 2, корпус №2 — на вул. Богдана Хмельницького, 12, а третій (найпроблемніший) корпус — на Кафедральній, 4.

За словами пані Хмелькової, в останнє десятиріччя матеріальну базу освітнього закладу частково поліпшено, та проблема навчальних площ не вирішена. Якщо європейські вузи практикують лекції для усього потоку студентів, то в медколеджі їх ніде проводити. Бракує кабінетів, приміщень для допоміжного персоналу, навчальної аптеки для фармацевтів, лабораторії технології ліків.

Одинадцять років тому відкрили нову спеціальність — «Фармація», передавши на баланс коледжу приміщення на Кафедральній, 4, яке раніше належало комунальній установі «Бюро судово-медичної

експертизи». Як на те, то у двоповерховому будинку тісняться і студенти-фармацевти, і судмедексперти, проте умов для роботи чи навчання там немає. У будівлю, яка вважається пам'яткою архітектури, страшно на кілька хвилин зайти: у стінах наскрізні дірки, підлога тріщить. Виходить, що студенти та лаборанти щоденно перебувають під загрозою. До всього ж через дорогу — як не з одного, то з іншого боку — тривають будівельні роботи. Фахівці кажуть, що через постійні вібрації споруда довго не витримає та рухне. Крім того, через підмивання стічних водами просідає фундамент — і виникла вертикальна добре помітна тріщина. Нині вона сягає приблизно семи сантиметрів у ширину, проте Аліса Хмелькова переконала, що розколина постійно збільшується.

На Кафедральній розмістили одну лекційну з одним вікном під стелею, кабінет технології лікарських засобів, який діє усього два місяці, а вже видніються сліди грибка на стінах, кабінет хімії (хоч його і відремонтували торік, але стіни продовжують тріскатися від просідання фундаменту). Всі ці аудиторії — на

26 квадратних метрах. Інші кабінети взагалі непридатні для використання: їхня загальна площа — 39 «квадратів». До слова, санітарна кімната знаходиться на вулиці.

Луцький медколедж, крім проблеми з навчальними корпусами, має ще й житлові. Це чи не єдиний на Волині вищий навчальний заклад, який не має гуртожитку. Тут навчаються 796 студентів, із яких 80% — вихідці з сіл. Керівництво закладу навіть проводило анкетування, що засвідчило: 75-80% студентів потребують житла. За підрахунками пані Хмелькової, проживання на приватній квартирі обходиться студенту в 350-400 гривень на місяць, тоді як стипендія майбутнього медика — 450 гривень.

— До 1995 року медучилище мало 60 місць у гуртожитку, що перебуває на балансі обласної лікарні. Якби їх повернути, то знялася б проблема житла для сиріт, яких зараз навчається 15, і дітей із малозабезпечених сімей — їх 26. Ми просимо виділити хоча б 50-60 місць для наших студентів. Звісно, навіть це повністю не вирішить проблему, — каже Аліса Ігорівна.

Голова обласної ради Володимир Войтович зауважив, що будинок на Кафедральній — це пам'ятка архітектури місцевого значення, її однозначно треба зберегти, тим паче, коли тут навчаються діти. Проектно-кошторисна документація вже на руках у керівництва медичного коледжу. За словами директорки Аліси Хмелькової, на ремонтні роботи з обласного бюджету треба більше трьох мільйонів гривень. Їх депутати пообіцяли викроїти та закласти у бюджет.

Ірина КОСТЮК

Вулиця Кафедральна, 4